

tasyām gatāyām pāpāyām, prabuddho 'haṃ ca tatksaṇam
paçyāmi yāvat, prāpto 'smi mayūratvaṃ sthita-smṛtiḥ. 277

tato dināni katicid vigno bhrāmyann itas tataḥ
jīvan ṣākunikena 'ahaṃ grīhīto 'bhūvam ekadā. 278

sa ca 'ñiya dadāti sma mām asmai Caṇḍaketave
Bhīllarāja-pratīhāra-mukhyāya prābhṛiti-kṛitam. 279

pratīhāro 'py ayam prādāt sva-bhāryāyai tadāiva mām,
tayā 'ahaṃ sthāpitaḥ ca 'asmin maṇḍape kṛidānīyakaḥ. 280
adya 'iha daivānītena tvayā me kaṇṭha-sūtrake

mukte, prāpto 'smi tām, deva, punaḥ svām mānushā-kṛitim. — 281

«tad ito maṅkshu gacchāvaḥ, pratīhāro hi hantya asau
«rātricaryā-sakhīn prāyaḥ pratibheda-bhayāt sadā. 282

«tvam ca 'anīto 'munā rātricaryā-draśtā 'adya; tat, prabho,

«yoginī-nirmitaṃ baddhvā kaṇṭhe sūtram idaṃ, bhavān 283

«mayūri-bhūya niryātu gavākshena 'amunā vahiḥ;

«tataḥ prasārīta-bhujāḥ sūtram kaṇṭhāt tava 'ucchritāt 284

«muktṛvā, baddhvā 'ātmanaḥ kaṇṭhe, tadvad niryāmy ahaṃ drutaṃ;

«tvayā 'atha mukte me sūtre, bhavāvaḥ prakṛiti-sthitaḥ. 285

«vahir argalitenā 'asti dvāreṇa na vinirgamāḥ.»

evam uktavati prājñe tasmin Bhīmaparākrame, 286

Mṛigāṅkadattas tad-yuktas «tathā!» 'iti niragāt tataḥ,

jaḡama ca sva-nīlayaṃ sthītānya-sakhi-dvayam. 287

tatra sarve 'pi te 'nyonya-kṛitsna-vṛittānta-varṇanaiḥ
ninyur Mṛigāṅkadattādyāḥ prahrīṣṭās tām vibhāvarim. 288

prātar Mṛigāṅkadattasya pārçvaṃ tasya 'ajāḡama saḥ

Māyāvaṭur Bhīlla-rājas tasyām pallyām adhīçvaraḥ. 289

sa prīṣṭa-rātri-saukhyas taṃ rājaputraṃ vinodayan,

«akṣhaiḥ kṛidāma, ehi!» 'iti Māyāvaṭur abhāshata. 290

tatas taṃ sapratīhāraṃ vīkshya Bhīllam samāgatam,

sakhā Mṛigāṅkadattasya so 'tra Çrutadhir abravīt: 291

«kim akṣhair? viṣṛitaṃ kiṃ vā? dṛiçyam adya hi vartate

«pratīhāra-mayūrasya nṛityam, uktaṃ hya eva yat.» 292

çrutvā 'etac Çrutadheḥ, smṛtvā kautukāc Çvareçvaraḥ

prāhiṇot sa pratīhāraṃ mayūrānayanāya tam. 293

«kathaṃ pramādād viṣṛitya na sa cauro mayā hataḥ,

«sākṣhī rātri-rahasyasya, kṣipto 'pi çikhi-veçmani? 294

«tad yāmi çighram, ubhayaṃ karomi», 'iti vicintayan

smṛtvā 'udghātān pratīhāraḥ so 'py agāt satvaraṃ grīham. 295

tatra yāvat praviçyaiva vīkshate çikhi-veçmani,

tāvad na cauraṃ nāpy atra mayūraṃ sa dadaṛça tam. 296

atha bhīta-viṣaṇṇaḥ sa gatvā svaṃ nṛipam abravīt:

«niçi caureṇa me nītaḥ sa mayūraḥ, prabho, tataḥ.» 297

«prasiddhaḥ sa mahā-cauro, yena varhī hṛitaḥ sa te!»

iti tatra smita-mukhena 'ukte Çrutadhinā tataḥ, 298

dṛiṣṭvā Mṛigāṅkadattādīn hasato 'nyonya-darçinaḥ

Māyāvaṭus tān nirbandhāt, «kim etad?» iti prīṣṭavān. 299